

71. møde

Torsdag den 10. april 1980 kl. 13.00

Dagsorden:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

(Lovforslag nr. L 196).

2) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om større lokal selvbestemmelsesret over det offentlige serviceniveau [af Svend Erik Hovmand (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 85).

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om tilrettelæggelse af finanslovgivningen [af Glistrup (FP) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 76).

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om budgetteringsrammer til nedbringelse af statens udgifter med mindst 11 pct. senest i 1983 [af Bertel Haarder (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 84).

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af bistandsloven [af Palle Simonsen (KF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 71).

6) Første behandling af:

Forslag til lov om stop for skatteyderbetaling af samfundsnedbrydning [af Glistrup (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 164).

7) Valg af 8 medlemmer til jernbanerådet.

(Jfr. tidenden sp. 6812).

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Enggaard):

Medlem af folketinget *Mette Groes* har meddelt mig, at hun som følge af deltagelse i møder i Europa-Parlamentet ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor hun anmoder om orlov, jfr. valglovens § 84, stk. 3, 2. pkt., fra og med den 15. april 1980 samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlemmer af folketinget *Bertel Haarder (V)*, *Christophersen (V)*, *Enggaard (V)*, *Bundgaard Nielsen (V)*, *Tove Nielsen (V)* og *Øllgaard (V)* har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om dispensation fra arbejdsmiljølovens 11 timers regel for lærere i folkeskolen.

(Beslutningsforslag nr. B 124).

Uddannelsesudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til folketingsbeslutning om *Johanneskolen* [af *Bilgrav-Nielsen (RV)* m. fl.]. (Beslutningsforslag nr. B 61).

Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Bertel Haarder (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om dispensation fra arbejdsmiljølovens 11 timers regel for lærere i folkeskolen.

(Beslutningsforslag nr. B 124).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

(Lovforslag nr. L 196. Fremsat 27/3 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Svend Andersen, ikke har mulighed for at være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne komme med følgende bemærkninger:

Det foreliggende lovforslag er jo en konsekvens af den folketingsbeslutning, som vi i december sidste år vedtog. Efter denne beslutning pålægges det industriministeren at fremsætte forslag om øget medarbejderindflydelse i aktie- og anpartsselskaber. Lovforslagene herom er fremsat i folketinget og er samtidig med et forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser til behandling i erhvervsudvalget.

Efter bank- og sparekasseloven skal banker organiseres som aktieselskaber og er således omfattet af aktieselskabslovens bestemmelser om medarbejderindflydelse. Det forslag, der nu er fremsat, går altså ud på at sikre, at også medarbejdere i sparekasser opnår denne medbestemmelse, og jeg skal anbefale forslaget.

Jens Peter Jensen (V):

Da venstre ikke har andel i den folketingsbeslutning, som er udgangspunktet for det foreliggende lovforslag, føler vi heller ikke anledning til at deltage i anbefalingen af det. Den principielle debat havde vi jo i forbindelse med aktieselskabsloven, og der er også faldet bemærkninger i forbindelse med loven om forsikringskasser. Vi kan altså ikke støtte dette forslag, og jeg er bange for, at industriministeren, hvis forslaget gennemføres, kommer til at volde medarbejderne ubekvemmeligheder. Det er ikke givet, at det er i deres interesse at have en mere talstærk repræsentation end den, man har i dag, og som jo virker på en god og hensigtsmæssig måde, så jeg tror, det er nogle filosofier, som der ikke rigtig er nogen folkelig baggrund for hos dem, som man egentlig tilsigter at bistå.

Kjelgaard (KF):

Lovmaskinen kører hurtigt i vor tid. Vi er dårlig nok rigtig kommet i gang i udvalget med ét forslag om ændring af loven om banker og sparekasser, L 117, før det næste for-

slag om ændring foreligger. Men som industriministeren anfører, er lovforslaget en konsekvens af en folketingsbeslutning i december 1979 om øget medarbejderindflydelse, og så skal det gå hurtigt, hvorimod L 117, der er en konsekvens af et EF-direktiv fra 1977, har været undervejs i mere end 2 år.

Jeg er enig med ministeren i, at der skal være ligestilling mellem banker og sparekasser, når de nu engang skal arbejde efter den samme lov. Men jeg er ikke enig med ministeren og de andre, der vedtog beslutningsforslaget i december 1979, i, at det er en fordel med en større medarbejderrepræsentation i sparekasserne. I det konservative folkeparti har vi den opfattelse, at den nuværende lov om medarbejderrepræsentation, som vi selv har et medansvar for og er glade for, fungerer ganske godt, og at medarbejderne i de enkelte sparekasser er tilfredse med den bestående ordning. En bestyrelse på 7 medlemmer bliver efter forslaget nu automatisk på 10, og er det i forvejen en stor bestyrelse, sparekassen har, f. eks. på 15 medlemmer, bliver den nu automatisk på 22. Det bliver problemerne ikke mindre af, tværtimod. Jo flere der skal give deres mening til kende, jo længere tid tager det at få tingene til at fungere. Men det hele skal jo være så demokratisk, selv om det koster en masse tid og en masse penge, for medarbejderne skal selvfølgelig have det samme honorar som de øvrige bestyrelsesmedlemmer, også selv om bestyrelsesmøderne afholdes i arbejdstiden.

Loven skal gælde for sparekasser, der i de sidste tre år har beskæftiget mindst 50 medarbejdere i gennemsnit, men også for sparekasser, der har en bestemmende indflydelse på et aktieselskab eller et anpartsselskab, således at den samlede medarbejderstab derved kommer op på i alt 50 medarbejdere. Ligesom i aktieselskabsloven får vi altså her en slags koncernrepræsentation, og det er et begreb, der volder problemer, også i andre sammenhænge. Derfor har jeg lyst til at spørge ministeren: hvordan skal disse repræsentanter fordeles, hvis f. eks. en sparekasse ejer et aktieselskab og et anpartsselskab og derved kommer op på 50 medarbejdere? Er det medarbejderne i det enkelte selskab, der vælger egne repræsentanter, eller kan medarbejdere i et af selskaberne vælge bestyrelsesrepræsentanter fra et af de andre selskaber? Det er ikke noget nyt spørgsmål, vi har også

[Kjelgaard]

diskuteret det i forbindelse med aktieselskabsloven, men der er en anden ting, som måske er mere kompliceret her end i de andre sammenhænge. Hvis sparekassens vedtægter er stadfæstede før købet af de pågældende selskaber og altså ikke indeholder nogen bestemmelse om medarbejderrepræsentation, skal sparekassens og de pågældende selskabers vedtægter så ændres i overensstemmelse med lovforslaget? Og kan vedtægterne eventuelt ændres tilbage igen, hvis de pågældende selskaber siden afhændes?

I den foreslåede § 13, stk. 3, anføres, at i sparekasser, der ikke er omfattet af bestemmelserne i stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, kan vedtægterne tillægge sparekassens medarbejdere ret til at vælge to eller flere bestyrelsesmedlemmer. Det er her især tallet 2, jeg hæfter mig ved. Skal det forstås på den måde, at den lille sparekasse, der gerne vil være demokratisk og gerne vil have en medarbejder i bestyrelsen, ikke må nøjes med f. eks. én, nu det er en frivillig ordning? Skal det være 2 eller ingen?

I stk. 13 står der, at et bestyrelsesmedlem til enhver tid kan afsættes af den, som har valgt ham. Er det en slags fortrydelsesparagraf? Vil det sige, at medarbejderne kan fortryde et valg og f. eks. afsætte en medarbejderrepræsentant inden udløbet af den 2 års periode, han er valgt for, og så teoretisk på den måde skabe en masse manøvreforvirring?

Der står i stk. 12, at industriministeren fastsætter en hel del regler, f. eks. pkt. 4, om, under hvilken form medarbejderne i sparekasser med medarbejderrepræsentation skal orienteres om sparekassens forhold. Denne bestemmelse finder jeg fuldstændig overflødig. Hvorfor dele sparekasserne op i to grupper med og uden medarbejderrepræsentation? For selvfølgelig er medarbejderrepræsentanterne undergivet den samme tavshedspligt som de øvrige bestyrelsesmedlemmer, og det er afgjort i sparekassernes egen interesse, at medarbejderne er så velorienterede som muligt, så det problem tror jeg roligt ministeren kan overlade til sparekasserne selv.

Oven på det, jeg her har sagt, er det vist tydeligt, at vi i det konservative folkeparti er tilfredse med den gældende ordning, at vi er glade for den medarbejderrepræsentation, vi har, og at vi anser den for passende, hvori- mod en så voldsom udvidelse som den, der

er foreslået af ministeren, kun vil komplicere tingene og besværliggøre bestyrelsesarbejdet.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil godt starte med at takke ministeren for, at vi nu fik dette som et lovforslag i stedet for det, ministeren prøvede på at få vedtaget som ændringsforslag til det allerede fremsatte lovforslag, vi arbejdede med i erhvervsudvalget. Det er en god ting, når man har rødt og hvidt skilt ad, så man kan se, hvad der har den ene farve, og hvad der har den anden farve. Det lovforslag, vi arbejder med her, er et lovforslag, som med rette kan betegnes som ægte rødt; der er ikke noget at tage forkert af, det er ikke noget, man behøver at sætte etiket på. Vi må jo erkende, at et knebent flertal her i folketinget vedtog beslutningsforslag nr. B 12 i december måned, og så må disse mennesker jo fortsætte socialiseringen ad ægte rødt, men vi er i hvert fald tilfredse med, at vi på dette område vil have mulighed for at stemme for det, vi synes det er rigtigt at stemme for, det, som er hvidt, det, som er fornuftigt og gavnligt for erhvervslivet, herunder vores pengeinstitutter, og at vi så samtidig kan få lejlighed til at stemme imod ægte rødt. Det burde være således på de andre områder, vi arbejder med i erhvervsudvalget, f. eks. forsikringsloven, at det også var skilt ad dér, at vi havde ægte rødt for sig og det andet for sig. Men således er det altså ikke.

Det er klart, at når man kigger nærmere på konsekvenserne af et lovforslag som dette og man så oplever, hvordan det forholder sig i samfundet i øjeblikket, rejser der sig en masse spørgsmål. Hvordan vil det f. eks. være, når en erhvervsvirksomhed går konkurs og et pengeinstitut byder på den for at forsøge at redde sine fordringer og erhvervsvirksomheden f. eks. har 50 medarbejdere og pengeinstituttet i forvejen beskæftigede 30 medarbejdere? Så har man pludselig over 50 medarbejdere inden for noget, som måske er et koncernbegreb, og hvordan virker det så? Der er en masse tvivlsspørgsmål.

Man kunne også forestille sig, at et pengeinstitut ligger lige på grænsen til at få 50 medarbejdere, og det vil så måske begrænse antallet af medarbejdere for at slippe for ægte rødt. Jeg synes, at når vi tidligere, f. eks. inden for prisstoplovområdet, har sagt, at vi

[Askjær Jørgensen]

vil prøve at koble de små fra, har man altid sagt, at der vil blive nogle uheldige problemer ved skæringspunktet. Der vil i hvert fald ved en lovgivning som den, man tager fat på her, hvor man sætter grænsen ved de 50 medarbejdere, være de samme uheldige problemer omkring skæringspunktet.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at der altid vil være noget uheldigt dér.

Jeg synes, det kunne være interessant, hvis ministeren nærmere kunne definere, hvordan det virker, når et pengeinstitut med 30 medarbejdere pludselig er nødt til ved en tvangsauktion at byde på en erhvervsvirksomhed. Hvordan tæller de medarbejdere, der så er i den erhvervsvirksomhed, med, når man skal vurdere, hvorvidt der er pligt til at vælge medarbejderrepræsentanter til bestyrelsen?

Det er klart ægte rødt, og det vil vi stemme imod. Vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre, at dette lovforslag nogen sinde bliver vedtaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Som det allerede er sagt, er dette forslag en konsekvens af, hvad der blev tilbage af forslag B 12 fra december måned om øget medarbejderrepræsentation i aktie- og anpartsselskaber. Vi står naturligvis ved denne beslutning fra december og kan derfor støtte en udvidelse af antallet af medarbejderrepræsentanter i banker og sparekasser.

Jeg ville ønske, at der havde stået noget mere om beskyttelsen af de lønmodtagervalgte; vi i SF mener, at den bør være på linje med tillidsmandsbeskyttelsen. Jeg ville ønske, at der havde været noget med om udvidet informationsret, men vi arbejder jo med nogle forslag, der går ind i dette, og vi vil rode lidt mere ved de ting i udvalget, også vedrørende dette forslag.

Nu ligger det sådan, at jeg ikke lider af farveblindhed og derfor ikke kan se spor rødt i dette i modsætning til den tidligere taler. Men skulle der have været blot den mindste smule lyserødt i dette, burde der have været nogle bestemmelser med om, hvilket kommissorium det offentlige repræsentanter i banker og sparekasser egentlig arbejder efter. Det er ikke hidtil lykkedes os at få noget frem overhovedet om det. Jeg håber, det også er noget af det, vi kan tale om i udvalget, når vi nu skal se nærmere på forslaget.

Janne Normann (RV):

Lovforslaget er som flere gange tidligere anført en konsekvens af en folketingsbeslutning fra december måned om medarbejderrepræsentation i sparekassernes bestyrelse, og vi går positivt ind i udvalgsarbejdet herom.

Birgith Mogensen (CD):

På centrum-demokraternes vegne har jeg følgende bemærkninger til industriministerens forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

Det foreliggende forslag er fremsat som en konsekvens af folketingsbeslutning nr. B 12 af 21. december 1979. Ministeren har tidligere fremsat tilsvarende forslag vedrørende medarbejderrepræsentation og øget offentlig indsigt i ejerforholdene angående aktie- og anpartsselskaber. Det drejer sig altså om de samme problemstillinger. Derfor henviser jeg til de bemærkninger, som jeg på CDs vegne fremførte vedrørende ændring i aktie- og anpartsselskabers love og specielt de betænkeligheder, som generelt blev fremført. Den endelige stilling for CDs vedkommende må derfor for dette lovforslag som for de to andre nævnte afvente udvalgsbehandlingen.

Wilhelm (VS):

Vi stemte imod det beslutningsforslag, som ligger til grund for dette forslag, og vi er også modstandere af forslaget her. Det skyldes ganske enkelt, at vi ikke ser noget som helst fremskridt i den slags narresutter, der her er tale om. Det fremgår meget klart af bemærkningerne, at der ikke vil blive tale om nogen som helst pligter eller rettigheder – hvis man kan bruge det udtryk – ud over, hvad der gælder for de offentlige repræsentanter i pengeinstitutternes bestyrelser, og ud over, hvad der gælder for de ansattes repræsentanter i aktieselskabsbestyrelserne, og det er som bekendt mindre end ingenting.

Vi har været mindst lige så interesserede som fru Lilli Gyldenkilde i, hvordan det egentlig forholdt sig med kommissoriet for de offentlige repræsentanter i pengeinstitutterne, men i modsætning til SF har vi faktisk fundet ud af, hvordan det forholder sig. Der er kommet masser af oplysninger om det, dem har vi nemlig krævet på bordet, og vi takker da for, at vi har fået dem. Det er simpelt hen en farce. De har én eneste loyalitets-

[Wilhelm]

pligt, og det er over for pengeinstituttet. De har tavshedspligt over for alle andre, de må end ikke indberette noget som helst til den minister, der har udpeget dem, osv. osv., og det samme vil blive tilfældet med disse repræsentanter.

Til fremskridtspartiet, som korrekt konstaterede, at fru Lilli Gyldenkilde er farveblind på dette område, kan jeg kun sige, at hvis fremskridtspartiet for en gangs skyld skulle tage sig sammen til at lade sit eget forslag om de offentlige repræsentanter komme videre til afstemning, står vi ved, at vi stemmer for at afskaffe denne narresut, medmindre, som vi også har sagt før, der kan blive en præcisering af pligter og rettigheder for disse mennesker. Som det er nu, er det simpelt hen at lægge gift for alt, hvad man kunne kalde demokrati eller bare kontrol med pengeinstitutterne. Det er i den forstand værre end ingenting.

Alfred Hansen (DR):

I december, da B 12 var til afstemning, undlod retsforbundet at stemme, og det var ud fra den konklusion, at der var noget sødt og noget surt i B 12, men mest surt, og i forlængelse af vor stillingtagen dengang skal jeg oplyse, at regeringen ikke skal regne med at få dette forslag vedtaget med retsforbundets stemmer.

Industriministeren (Erling Jensen):

På baggrund af hr. Alfred Hansens sidste bemærkninger kan det måske være lidt svært at finde ud af, hvor det søde var efter hr. Alfred Hansens opfattelse.

Så skal jeg til hr. Jens Peter Jensen sige, at jeg er dybt rørt over hans bekymring for, at vi med dette forslag volder medarbejderne problemer. Det mener medarbejdernes organisationer ikke – men det er selvfølgelig også en helt anden sag.

Hr. Kjølgaard kom ind på en lang række detaljer, som jeg tror egner sig bedst til besvarelse under udvalgsarbejdet, og vi er jo i øvrigt i den situation, at der ligger et samlet kompleks, der svarer til dette.

Det får mig også til at sige til hr. Askjær Jørgensen, der er så taknemlig over, at jeg tager bestemte dele ud som selvstændige lovforslag, at det skyldes alene, at dette skønnedes at være for vidtgående til at indgå som et

ændringsforslag. Derimod tror jeg ikke, nogen her i tinget bortset fra hr. Askjær Jørgensen kunne tænke sig at dele almindelige lovkomplekser op efter, om noget af det måtte være holdningsbetonet og andet ikke. Normalt vil vi fremsætte samlede lovforslag, men i dette tilfælde var der altså tale om, at der lå et forslag om ændring af bank- og sparekasselovgivningen, men at det, der her er foreslået, har så lidt med det at gøre og er så meget mere vidtrækkende, at man skønnede, det krævede et selvstændigt lovforslag.

Så skal jeg med hensyn til hr. Askjær Jørgensens betragtninger over konkursramte virksomheder og deres placering nøjes med at henvise til den foreslåede § 16 a. Der står forklaringen på det problem, hr. Askjær Jørgensen havde.

Og så skal jeg i øvrigt sige, at når dette lovforslag nu indgår i den samlede overvejelse om en øget medarbejderrepræsentation, skal jeg være helt beredt til at besvare de ganske mange spørgsmål, som dels er stillet, dels yderligere vil blive stillet.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg takker ministeren, fordi vi fik at vide, at der også var en paragraf, der hed nr. 16 a, men vi fik ikke noget at vide om, hvordan det vil forholde sig, når tallet ligger lige under eller lige over 50.

Dernæst må jeg stadig væk gøre opmærksom på, at udtrykket »midlertidigt« er noget elastisk og giver anledning til en masse tvivl om forskellige ting, og det var det, jeg godt ville have at man fik nogen afklaring på.

Det er da i orden, at ministeren finder, det er rimeligt, og at han tror, der er flertal i folketinget for, at man blander socialisme og andre ting sammen. Vi kan altså bedst lide at have skidt og kanel hver for sig, og den holdning fortsætter vi med at have.

Alfred Hansen (DR):

Da ministeren altid er flink til at svare på de spørgsmål, jeg stiller ham, skal jeg også gerne forsøge at svare på det spørgsmål, ministeren stillede mig, nemlig om, hvad der var af sødt i B 12. Jeg kan godt forstå, at ministeren er interesseret i at få at vide, hvilke positive ting der var i B 12, og jeg skal da gerne finde et par områder.

[Alfred Hansen]

Vi finder faktisk, det ville være vældig nyttigt, om man havde større offentlig indsigt i aktieselskabers og anpartsselskabers ejerforhold, ligesom vi også meget gerne vil have indsigt i, hvordan vores aktieselskabslov virker, og hvis man kunne skabe grobund og muligheder for, at folketingsmedlemmer nøjere kunne vurdere, hvordan aktieselskabsloven virker på godt og ondt, tror jeg, meget var nået. Vi ser også gerne, at medarbejderne får indflydelse på deres egen arbejdssituation; det er helt oplagt. Endelig er der jo da det glædelige ved det, at de fleste fornuftige virksomheder ønsker på frivillig basis – og vi finder, det er værdifuldt, at det sker på frivillig basis – at have deres medarbejdere i bestyrelsen, ønsker at have et tæt samarbejde med medarbejderne. Jeg tror ikke på, at det altid er lykken, at man tvinger den slags ned over en virksomhed, ned over det enkelte menneske, men det er nok en opfattelse, som ikke bliver delt af industriministeren.

Endelig er der at sige om de offentlige repræsentanter – her er jeg helt enig i den kritik, som blev fremført dels af fremskridtspartiet, dels af VS – som placeres i bestyrelsen i aktieselskaber og i banker og sparekasser, at det nærmest er en retrætepost for politikere, som skal have et eller andet ben at gnave. Der er jo ikke nogen som helst form for tilbagemeldingspligt til det offentlige, til lovgiverne, om, hvordan disse aktieselskaber fungerer. Det er absolut en hage, et minus, det er det sure ved et sådant forslag, som fortsat bygger på den fejlagtige opfattelse, at disse offentlige repræsentanter varetager offentlighedens interesser i dette spil.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal stiltfærdigt beklage den begejstring, der har været for at diskutere offentlige repræsentanter, som ikke er omfattet af dette lovforslag, fremfor at diskutere det, der står i lovforslaget. Men i øvrigt skal jeg da hjerteligt takke hr. Alfred Hansen, fordi han kom herop igen, for jeg mener, at det lykkes ham i sit sidste indlæg at give udtryk for en betydelig mere positiv holdning, end hans lidt kortere afvisning tidligere gav antydning af.

Så skal jeg bekræfte over for hr. Askjær Jørgensen, at hvis der i et lovforslag står, at reglen om medarbejderrepræsentation omfat-

ter virksomheder, upersonlige selskaber, med 50 ansatte og derover, så gælder forslaget ikke en virksomhed med 49 ansatte og derunder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vædtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om større lokal selvbestemmelsesret over det offentlige serviceniveau.

[Af Svend Erik Hovmand (V) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 85. Fremsat 13/3 80).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Hovedindholdet af venstres beslutningsforslag er en henvisning til en lang række af de forslag, der er fremlagt i de såkaldte sparekataloger fra de kommunale organisationer, idet det herudover fremhæves, at blot vi ophæver tilstrækkelig mange statslige retningslinjer, standarder og normer og derved styrker den kommunale selvbestemmelsesret, skal kommunerne nok klare de fornødne besparelser. Samtidig skønner venstre, at besparelseeffekten heraf vil være så stor, at det vil være muligt for kommunerne allerede i 1981 at nå ned på nulvækst for de samlede udgifter, målt i faste priser og lønninger.

Hertil må jeg desværre sige, at det efter regeringens opfattelse ikke er en realistisk politik. Vi kan godt være enige om retningen, men venstre undervurderer vanskelighederne ved en sådan opbremsning og overvur-